

højtærede Minister sige, at jeg kan ikke erkende, at Invalideretten i mindste Maade har fortolket Loven paa noget Punkt anderledes, end den overhovedet kunde fortolkes, ikke paa noget Punkt.

Veistrup: Jeg takker selvfølgelig den højtærede Minister, fordi han ikke yderligere vil beskæftige sig med Uklarheden. For øvrigt skulde jeg ikke have noget imod, om den højtærede Minister skulde finde paa at gøre det, men han finder det altsaa ikke paakrævet.

Maa jeg dernæst sige med Hensyn til Fortolkningen af Invalideforsikringsloven, at jeg tror i hvert Fald, Forholdet ligger saaledes, at da vi i sin Tid, i 1921, vedtog Loven, var der overhovedet ikke fra nogen Side Tale om, at aandssvage f. Eks. kunde komme ind under Invalideforsorg; det laa ganske udenfor Forhandlingerne og udenfor Lovens Forudsætninger. Efter min Opfattelse i hvert Fald har man aldrig tænkt sig Muligheden af at føre aandssvage ind under Invalideforsorgen.

Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) sagde, at der ikke var Tale om en Sammenblanding. Jeg maa heroverfor indrømme Sandheden af det gamle Ord: Det seté afhænger af Øjnene, der ser. Det forekommer mig nemlig, at dersom man læser § 4 igennem, kan man i hvert Fald ikke komme udenom, at den er en Sammenblanding af Invalideforsorg og Aandssvageforsorg. Jeg forstod ogsaa, at den ærede Ordfører for Venstre var inde paa det samme. Jeg vil gerne citere et ganske kort Stykke af § 4; den siger følgende: „For saa vidt angaar invalideforsikrede, som anbringes eller er anbragt for offentlig Regning paa en af de i Fattiglovens § 61 omhandlede Anstalter“ — og her er altsaa Tale om Aandssvageanstalter foruden andre Anstalter — „eller af en saadan Anstalt under dennes vedvarende Tilsyn hos private, drager Invalideforsikringsfondens Direktion Omsorg for, at den en saadan Person tilkommende Invalidere helt eller delvis udbetales til Dækning af de med nævnte Ophold forbundne Udgifter, der under det eventuelle Statstilskud til Anbringelsen, medens det eventuelt tiloversblevne Beløb udbetales den paagældende selv.“ Dersom dette ikke er en Sammenblanding af Invalideforsorg og Aandssvageforsorg, forstaar jeg det overhovedet ikke. Men det nytter sikkert ikke at diskutere dette Spørgsmaal videre, thi som jeg sagde: Det seté afhænger af Øjnene, der ser. Man kan naturligvis paastaa det stik mod-

satte, men det forekommer mig, at man, saaledes som disse Bestemmelser i Lovforslaget er affattet, ikke med virkelig Grund kan benægte, at Forholdene ligger, som jeg har anført.

Ejsing: Trods den megen Kritik, der er kommet frem, glæder jeg mig alligevel over Forhandlingen, thi man synes dog fra alle Sider at være enig om, at de bestaaende Forhold er uholdbare, og at de derfor skal forandres, og jeg mener, at det foreliggende Lovforslag i hvert Fald det Forslag, der indeholdes i § 1, 1ste Stykke, hugger Knuden over. Derfor finder jeg, det er et godt Forslag, og dette ønsker jeg at sige, fordi det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) udtalte, at alle var imod det. Det tror jeg langtfra er Tilfældet; alle er dog vist enige om, at Forslaget kan bruges, selv om der er Ting i det, man ønsker at ændre.

Steincke: Jeg ønsker kun at gøre en kort Bemærkning til det ærede 2det Medlem for 4de Kreds, der bliver ved at hævde, at det er ganske udenfor Lovens Forudsætninger, at aandssvage skulde have Invalidere. Jeg har hidtil ikke taget det Spørgsmaal op af den Grund, at den Indenrigsminister, med hvem jeg har forhandlet om dette Spørgsmaal i Udvalget, og hvem jeg har gjort opmærksom paa, at de Personer, der er inde under Fattiglovens § 61, ogsaa vilde faa Invalidere, er død og derfor ikke kan svare mig. Jeg ved imidlertid, at det er rigtigt; jeg ved, at jeg selv har fremdraget det i Udvalget, og at Indenrigsministeren da svarede: Ja, det var han klar nok over. Det maatte han ogsaa være, for det er ikke saadan, som det ærede Medlem siger, at det at være aandssvag, sindssyg, Epileptiker og lignende er en konstant Tilstand, som paa Forhaand viser, at vedkommendes Erhvervsevne er under en Trediedel. Det er heller ikke Tilfældet for de aandssvages Vedkommende; vi har Masser af aandssvage her i Landet, som har over en Trediedel Erhvervsevne.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Ejsing: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.